

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Paola C.

Strona pozwana: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 12 dyrektywy 2004/80/WE⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten pozwala państwom członkowskim, aby przewidziały kompensatę dla ofiar niektórych kategorii przestępstw umyślnych lub z użyciem przemocy lub w ten sposób, iż wymaga on od państw członkowskich, aby w wykonaniu wspomnianej dyrektywy ustanowiły system kompensaty dla ofiar wszystkich przestępstw umyślnych lub z użyciem przemocy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2004/80/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. odnosząca się do kompensaty dla ofiar przestępstw (Dz.U. L 261, s. 15)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 marca 2013 r. — Raytek GmbH, Fluke Europe BV przeciwko Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-134/13)

(2013/C 141/29)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

Czy ważne jest rozporządzenie Komisji (UE) nr 314/2011 z dnia 30 marca 2011 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej⁽¹⁾ w zakresie, w jakim termowizyjne kamery na podczerwień klasyfikuje do kodu CN 9025 19 20?

⁽¹⁾ Dz.U. L 86, s. 57.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 17 stycznia 2013 r. w sprawie T-355/09 Reber Holding GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 marca 2013 r. przez Reber Holding GmbH & Co. KG

(Sprawa C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Reber Holding GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci O. Spuhler i M. Geitz)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Wedl & Hofmann GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie T-355/09 i stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawie R 623/2008-4;
- posiłkowo uchylene wspomnianego powyżej wyroku i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd dokonał wykładni faktycznej przesłanki „rzeczywistego używania” w rozumieniu art. 42 ust. 2 zdanie pierwsze w związku z art. 42 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 w ten sposób, że uzależnił jej spełnienie od wysokości obrotów i liczby punktów sprzedaży. Jest to nieprawidłowe już z uwagi na to, że zgodnie z właściwym orzecznictwem Trybunału osiągnięcie określonych obrotów w ogóle nie jest konieczne dla dowiedzenia używania pozwalającego na utrzymanie praw do znaku.

Nawet gdyby Sąd stwierdził, że w niniejszym przypadku znak, na który powołano się w sprzecznie, „Walzertraum” nie był używany w odniesieniu do wyrobów z czekolady w sposób pozwalający na utrzymanie praw do znaku, nie powinien on tak po prostu odstąpić od dalszego badania.

Sąd powinien był przejść do następnego etapu badania zgodnie z zasadami określonymi w wyroku Trybunału z dnia 19 czerwca 2012 r. w sprawie C-307/10, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, i odnieść się do ręcznie wykonywanych pralinek. W tym zakresie powinien był zbadać, czy przedłożone mu dokumenty dotyczące używania wystarczają do stwierdzenia używania znaku towarowego, na który powołano się w sprzecznie, „Walzertraum” z sposób pozwalający na utrzymanie praw do znaku w odniesieniu do ręcznie wykonywanych pralinek. Tego rodzaju używanie należało bezsprzecznie przyznać. Sąd nie przeprowadził jednak takiego dalszego badania.

W pozostałym zakresie zaskarżona decyzja narusza także ogólną zasadę równego traktowania. Nierówne traktowanie objawia się tutaj tym, że Sąd odniósł się również w wypadku znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, do wyrobów czekoladowych ogólnie, mimo że znak ten był używany dla ręcznie wykonywanych pralinek. Przyjęcie za punkt odniesienia wyrobów czekoladowych zmusza wnoszącą odwołanie, jeśli pragnie utrzymać prawa do znaku, do speł-

nienia takich samych kryteriów w zakresie używania jak te obowiązujące w stosunku do koncernów międzynarodowych. Takie podejście jest niezgodne z ogólną zasadą równego traktowania.

Niniejsze odwołanie winno zatem zostać uwzględnione w całości.